

set at sundhedsministeren har sagt – om det er Nørrebro, eller om det er Sønderjylland eller det er Nordjylland eller det er Midtjylland eller for så vidt Fyn og Sjælland. Her på Sjælland har man jo lavet en ganske fin aftale, der stort set tilgodeser det synspunkt, som Socialdemokraterne har tilkendegivet.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo så måske i sig selv lidt tankevækkende, for sådan som jeg forstår den løsning, man har valgt på Sjælland, er det jo en løsning, som i hvert fald ikke – for nu at sige det diplomatisk – fuldt ud lever op til de anbefalinger, Sundhedsstyrelsen har givet. Den politiske aftale, vi lavede sidste år, var jo sådan set en aftale, der skulle give Sundhedsstyrelsen rygstød til nu at kunne give nogle faglige anbefalinger, der betød, at vi gjorde et godt sygehusvæsen bedre.

Jeg er helt enig i, at afstande, geografi og nærhed også betyder noget; det er helt oplagt. Der er forskel på at bo i hovedstadsområdet, hvor man altså inden for et meget lille geografisk område har et meget stort befolkningstal og dermed jo altså i virkelighed har en mulighed for at lave sygehuse, der er endnu mere bæredygtige end det, der fagligt er lagt op til, fordi ret mange patienter på ret kort afstand kan nå det samme sygehus, og så andre steder i landet, hvor der er lidt længere mellem husene. Det hensyn skal selvfølgelig også indgå.

Men jeg synes altså, at man må respektere den proces, der er lagt. Det er en proces, hvor vi har givet Sundhedsstyrelsen nogle beføjelser og vi har givet regionerne nogle beføjelser. Vi har givet en politisk håndfæstning på, at nu vil vi gerne have, at patienterne, når de bliver indlagt akut, bliver mødt af det samme gode tilbud, uanset hvornår på døgnet og hvornår på året de bliver indlagt. Så er det op til regionerne at prøve at oversætte det. Pludselig at intervenere i det ved at komme med nogle proceskrav vil jeg advare meget imod, for spørgsmålet om afstand må også ses i forhold til: Hvad er det for nogle præhospitale tilbud, der bygges op? Hvad er der sat i stedet for derude, hvor der er længere til sygehuset?

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så er det det sidste og afsluttende spørgsmål fra hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Disse principper, som er sat op, taler jo netop om nærhed, og derfor er der også respekt om dem. Jeg mener også, det er helt afgørende, at der kommer tilkendegivelser fra Folketinget og fra regeringen med hensyn til det, der foregår derude, så vi ikke kommer til at se et resultat, som vi vil fortryde mange, mange år efter. Det synes jeg er helt afgørende.

Det er rigtigt, at Sundhedsstyrelsen har store beføjelser, men det er jo beføjelser, vi har givet dem inden for de principper, der er sat op, og som også taler om nærhed, og derfor synes jeg, det er afgørende, at man ikke får alt for lange afstande. Det er jo helt indlysende, at det ikke hjælper, at man kan komme hurtigt ud, hvis det er sådan, at en patient ligger med indre blødninger og blod, der løber ud i maven. Så hjælper det jo ikke noget, at man har en præhospitalsindsats, for så er det for sent, når man når frem til hospitalet.

Det kan være helt afgørende, når man tænker på en række af de erhvervsområder, hvor der sker arbejdsulykker, trafikulykker osv., at vi ikke bare tror, vi kan køre dem i hundredvis af kilometer eller måske hundrede kilometer; derudover skal man også vente på ambulancen derude, måske et kvarter til en halv time, og det er altså meget, meget lang tid. Det er man altså nødt til at tage hensyn til, og det håber jeg også sundhedsministeren gør – og også med tilkendegivelser. Man skal altså tænke sig om, når man laver den her tilrettelæggelse.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, vi var enige om, indtil Socialdemokratiet skiftede ordfører og man begyndte at ryste lidt på hånden, var, og nu citerer jeg:

»Patienterne ønsker og har krav på behandling af højeste kvalitet, uanset tid, behandlingssted og specialiseringsniveau.«

Og så skriver vi senere, at vi er enige om, at de her principper »skal ligge til grund for arbejdet med tilrettelæggelsen af den præhospitale indsats. I tilslutning hertil understreges det, at det er vigtigt, at der i alle egne af landet skabes tryk for, at befolkningen hurtigt kan komme i relevant behandling.«

Det, jeg bare forsøger at sige, er, at dertil knytter sig jo, kan man sige, to overvejelser. Den ene er selvfølgelig: Hvad er afstanden til den relevante stationære behandling, altså, hvor langt er